

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **Synergy Insurance s.r.o.**, IČO 08581649
se sídlem Václavské náměstí 834/17, Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Janem Zrckem
se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha 10

proti

žalované: **Česká národní banka**
se sídlem Na Příkopě 864/28, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí bankovní rady žalované ze dne 19. 10. 2023, č. j. 2023/134857/CNB/110,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byl zamítnut jeho rozklad a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 1. 6. 2023, č. j. 2023/67996/570. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 000 Kč za přestupky dle § 110 odst. 1 písm. c) a f) a § 114 odst. 1 písm. m) a n) zákona č. 170/2018 Sb., o distribuci pojištění a zajištění, které spáchal tím, že:
 - i. v období od 2. 6. 2020 do 23. 12. 2021 u pojistných smluv nerezervotvorného pojištění řádně nezaznamenal v 1 případě požadavky, potřeby a cíle zákazníka související s pojištěním, ve 2 případech doporučení pojistného produktu, ve 12 případech důvody, na kterých zakládá své doporučení pro sjednání nebo podstatnou změnu pojištění, a ve 27 případech vysvětlení dopadů sjednání pojištění na zákazníka, včetně souvisejících rizik, čímž porušil povinnost dle § 79 odst. 1 a 2 zákona č. 170/2018 Sb.,
 - ii. v období od 2. 6. 2020 do 23. 12. 2021 neuchoval dokumenty nezbytné pro hodnověrné osvědčení řádného plnění povinnosti stanovené zákonem č. 170/2018 Sb., když neuchoval v 7 případech svých pracovníků a vázaných zástupců dokumenty prokazující jejich všeobecné znalosti a tím jejich odbornou způsobilost, čímž porušil povinnost dle § 80 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 a 2 zákona č. 170/2018 Sb.,
 - iii. v období od 13. 7. 2021 do 1. 8. 2021 zprostředkoval 180 pojistných smluv prostřednictvím osob, které nesplňovaly podmínku odborné způsobilosti týkající se získání odborných znalostí a dovedností pro distribuci pojištění, čímž porušil povinnost dle § 55 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 a 3 zákona č. 170/2018 Sb.,
 - iv. v období od 2. 6. 2020 do 23. 12. 2021 řádně neuplatňoval zavedená pravidla kontroly činnosti svých pracovníků, vázaných zástupců a jejich pracovníků a pravidla kontroly řádného provozování činnosti jako samostatného zprostředkovatele v oblasti distribuce pojištění, čímž porušil povinnost dle § 48 odst. 1 písm. a) zákona č. 170/2018 Sb.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že se žalovaná prakticky vůbec nezabývala tím, zda a případně jaké konkrétní škodlivé dopady mělo zjištěné porušení zákona č. 170/2018 Sb. Namísto toho pouze odkazovala na právní úpravu a obecný význam povinností porušených žalobcem. Bankovní rada žalované se v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádala s argumenty žalobce v rozkladu a zhodnotila žalobcovo porušení zákona jako závažnější, než ve skutečnosti bylo.
3. Za nejzávažnější považuje žalovaná přestupek spočívající v nedostacích v záznamech o jednáních se zákazníky. Žalovaná pak v odůvodnění výše sankce argumentuje, jako kdyby žalobce z jednání se zákazníky nepořizoval vůbec žádné záznamy (bod 37 prvostupňového rozhodnutí). Žalobce se ale takového pochybení nedopustil, netvrdí to ostatně ani žalovaná (body 11 a 13 prvostupňového rozhodnutí). Ačkoliv skutková podstata přestupku dle § 114 odst. 1 písm. m) zákona č. 170/2018 Sb. zahrnuje jak

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

nevyhotovení záznamu zákazníkovi, tak jeho poskytnutí s dílčími nedostatky, měl žalobce za to, že je třeba mezi těmito dvěma situacemi rozlišovat, a to s ohledem na jejich různou závažnost a míru ohrožení zákazníka.

4. Žalovaná se nedostatečně vypořádala s klíčovým argumentem žalobce ohledně povahy poskytovaných pojistných produktů. Jak bylo žalované známo z její činnosti a jak vyplývá z podání žalobce ve správním řízení, podnikatelská činnost žalobce spočívá takřka výlučně ve zprostředkování tzv. komplexního zdravotního pojištění cizinců ve smyslu § 180j odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Tento pojistný produkt se odlišuje od „běžných“ pojistných produktů. Zákazník-cizinec se pro tento produkt nerozhoduje na základě úvahy, zdali je pro něj zajímavý či potřebný, sjednání mu ukládá zákon č. 326/1999 Sb. Zákon zároveň do značné míry stanovuje konkrétní parametry tohoto produktu, zákazník tak fakticky nemá možnost ovlivnit podobu uzavírané smlouvy. Je zjevné, že v tomto kontextu mají požadavky na záznamy o jednáních se zákazníky stanovené v § 79 odst. 1 a 2 zákona č. 170/2018 Sb. spíše jen administrativní povahu, neboť požadavky, cíle a potřeby zákazníka, stejně jako doporučení k uzavření pojištění a dopady sjednání pojištění na zákazníky vyplývají ze zákona. Hlavním smyslem zákona č. 170/2018 Sb. je ochrana finančních zájmů klienta, přičemž žalobce svým zákazníkům produkt komplexního zdravotního pojištění cizinců zprostředkovával za nejvýhodnějších podmínek.
5. V rámci kontroly provedené žalovanou (sp. zn. S-Sp-2021/00035/CNB/656) bylo zjištěno, že žalobce neměl od začátku své činnosti žádné stížnosti zákazníků na zprostředkování pojištění pro nesoulad se zájmy zákazníka, na sjednání pojištění za nevýhodných podmínek či na sjednání nevyžádaného pojištění. Jediná zjištěná stížnost zákazníka na žalobce se týkala rozsahu pojistného krytí pojišťovnou u nemoci, která se u zákazníka vyskytla před sjednáním pojištění.
6. Co se týče výše pokuty, tu žalobce považoval za zcela nepřiměřenou a likvidační, přičemž žalovaná ji odůvodnila jen odkazem na výjimečně vysoké tržby žalobce za období jediného roku. Žalovaná výslovně odmítla vzít v potaz žalobcem doložené hospodářské výsledky za pozdější období, které jsou podstatně horší, resp. téměř nulové. Žalobce ve správním řízení doložil, že dle účetní závěrky ke dni 31. 12. 2022 měl vlastní kapitál ve výši 48 000 Kč, aktiva ve výši 98 000 Kč, avšak z toho 40 000 Kč byly dlouhodobé pohledávky, jejichž dobytost může být sporná. Tržby žalobce za rok 2022 byly 31 000 Kč a ani tržby v roce 2023 nejsou na úrovni, jako byly v době kontroly ze strany žalované. Mimoto žalobce v rámci správního řízení dokládal aktuální výpisy z bankovních účtů, dle nichž disponuje pouze nižšími desítkami tisíc korun.
7. Tyto hospodářské výsledky jsou důsledkem neústavního monopolu na trhu s komplexním zdravotním pojištěním cizinců, kdy zákon č. 326/1999 Sb. do září 2023 umožňoval tento produkt poskytovat pouze jediné pojišťovně – Pojišťovně VZP, a.s. Ta bezdůvodně odmítala uzavírat zprostředkovatelské smlouvy s některými zprostředkovateli pojištění, a to včetně žalobce. Žalobce se nyní může pokusit obnovit své podnikání, což však bude nějakou dobu trvat.
8. Žalobce poukázal i na omezení podnikatelské činnosti v minulých letech z důvodu epidemie onemocnění COVID-19, kdy byl po dlouhou dobu podstatně omezen, či přímo znemožněn, vstup občanů ze třetích zemí na území ČR, přičemž ti tvoří převážnou část zákazníků žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

9. Preventivní funkci správního trestu by přitom splnilo i samotné proběhlé řízení a rozhodnutí s mírnějším trestem v podobě napomenutí nebo mnohem nižší pokuty. Protiargumenty žalované jsou pak poněkud absurdní, když například uvádí, že je nerozhodné, zda žalobce spotřeboval významnou část provize na odměnu pro své vázané zástupce. Tyto a další položky tvoří běžné provozní náklady nejen žalobce, ale všech dalších subjektů na trhu. Žalobce nemá možnost, jak uhradit vysokou pokutu a dále pokračovat ve své podnikatelské činnosti.
10. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že žalovaná postupuje ve shodě s Pojišťovnou VZP, a.s., a že pokuta má za cíl likvidaci podnikání žalobce.
11. Srovnání s pokutami uloženými žalovanou jiným osobám v jiných případech je dle žalobce vnitřně rozporné. Žalobce totiž v rozkladu poukázal na okolnost, že tyto osoby měly (na rozdíl od žalobce) dlouhodobě mnohamilionový kapitál i tržby. Napadené rozhodnutí na to reagovalo tak, že tyto jiné případy jsou s případem žalobce nesrovnatelné.
12. Judikatura stanovuje zákaz ukládání pokut likvidačního charakteru jako korektiv při určování výše ukládaných sankcí (nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, a ze dne 9. 9. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 52/13). Za likvidační se považuje i pokuta v takové výši, kdy se její splácení stane na dlouhou dobu jediným smyslem podnikatelské činnosti pachatele (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2012, č. j. 4 Ads 133/2011-183). Napadené rozhodnutí odkazuje na judikaturu týkající se důkazní povinnosti žalobce, pokud jde o likvidační účinek sankce. Žalobce však měl za to, že tento účinek doložil dostatečně. Dále napadené rozhodnutí odkazuje na judikaturu, dle níž pokuta nemusí být pro sankcionovaného likvidační ani v situaci, kdy jeho podnikání bylo několik let ve ztrátě, přičemž není vyloučeno, aby pokuta prohloubila ztrátovost sankcionovaného, neboť tato okolnost automaticky neznamená likvidaci jeho podnikatelské činnosti. Příjmy žalobce však byly po značnou dobu prakticky nulové a je otázkou, kdy se podnikání žalobce dostane na dřívější úroveň.
13. Pokud pak jde o argument žalované, že uložená pokuta činí pouhých 5 % horní hranice sazby, žalobce opáčil, že lze v některých případech považovat za zjevně nepřiměřenou i pokutu ve výši 1 % horní hranice sazby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Afs 77/2012-46).
14. Závěrem žalobce navrhl případnou moderaci trestu soudem (upuštění od pokuty, či její snížení na 50 000 Kč).

Vyjádření žalované

15. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout. S ohledem na to, že žalobce většinu námitek uplatnil již ve správním řízení, žalovaná úvodem odkázala na napadené a prvostupňové rozhodnutí.
16. K žalobcově námitce, že by při rozhodování o sankci mělo být rozlišováno, zda pojišťovací zprostředkovatel záznam jednání se zákazníkem nevyhotovil, nebo ho vyhotovil s dílčími nedostatky, žalovaná podotkla, že při volbě sankce zohlednila všechny skutkové okolnosti žalobcova případu. Pokud jde o přestupek dle § 114 odst. 1 písm. m) zákona č. 170/2018 Sb., žalobce v celkem 42 případech nesplnil svou povinnost dle § 79 odst. 1 a 2 zákona č. 170/2018 Sb., což lze podle žalované hodnotit jako závažné porušení zákona. Pokud žalobce opakovaně tvrdil, že chybějící údaje v záznamech z jednání jsou méně závažným nedostatkem, resp. dílčím pochybením, žalovaná akcentovala, že právě tyto informace jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

předmětem záznamů z jednání, které má pojišťovací zprostředkovatel od zájemců o pojištění získat, či jde o jeho doporučení, proč by měl zájemce o pojištění sjednat příslušný pojistný produkt (nebo proč zrovna prostřednictvím daného pojišťovacího zprostředkovatele), nebo podstatně změnit pojištění, které je rovněž ze zákona předmětem záznamu z jednání. Záznamy z jednání navíc slouží pro kontrolu ze strany orgánu dohledu, zda a jak pojišťovací zprostředkovatel plní svou zákonnou povinnost jednat v zájmu zákazníka, v tomto případě zprostředkovat zákazníkovi produkt, který odpovídá jeho požadavkům, potřebám a cílům souvisejících s pojištěním. Žalovaná dodala, že žalobce spáchal ve vícečinném souběhu celkem 4 přestupky, společenská škodlivost přestupků byla vyhodnocena jako vysoká a protiprávní jednání trvalo po značnou dobu (bod 15 napadeného rozhodnutí).

17. K povaze zprostředkovávaného pojištění žalovaná odkázala na bod 10 napadeného rozhodnutí. Okolnost, že žalobce zprostředkoval především pojištění cizinců dle § 180j odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., které je pro příslušné osoby povinné, neznamena, že žalobce nemusí plnit své zákonné povinnosti, včetně těch dle § 79 odst. 1 a 2, resp. § 77 zákona č. 170/2018 Sb. V opačném případě by zákon č. 326/1999 Sb. stanovil příslušnou výjimku, což však nečiní. Nadto mají citované povinnosti opodstatnění i v případě komplexního zdravotního pojištění cizinců, neboť cizinci mohou volit některé parametry nebo rozsah pojistného krytí (např. nadstandardní zdravotní zákroky či vyšetření, očkování, preventivní prohlídky, stomatologickou péči, dentální hygienu, péči o novorozence, připojištění sportů, nadstandardní asistenční služby nebo výši pojistného plnění). Dle žalované žalobce zlehčuje své zákonné povinnosti.
18. Argumentaci žalobce ohledně neexistence stížností na jeho činnost považovala žalovaná za irelevantní. Zákon č. 170/2018 Sb. ani u jednoho z přestupků spáchaných žalobcem nestanoví, že by odpovědnost za protiprávní jednání byla podmíněna stížnostmi klientů. Žalovaná přitom žalobci nevytýkala, že by na jeho činnost evidovala stížnosti od zákazníků. Naopak žalovaná při rozhodování o pokutě přihlížela velkou mírou k okolnosti, že si na žalobce jeho zákazníci nestěžovali (bod 50 prvostupňového rozhodnutí).
19. Žalovaná nesouhlasila s tvrzením žalobce, že uložená sankce je v rozporu se zásadami přiměřenosti a rovného zacházení a že zneužila správní uvážení. Současně odmítla, že je napadené rozhodnutí v rozporu s prvostupňovým rozhodnutím. V bodu 52 prvostupňového rozhodnutí žalovaná k zásadám přiměřenosti a rovného zacházení odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2022, č. j. 4 Azs 415/2021-43, a na svou rozhodovací praxi (KAPITOL pojišťovací a finanční poradenství, a. s., Bohemia Servis Finance a.s. a SMS Finance a.s.). Žalovaná proto odmítla tezi žalobce, že by dodržení zásady rovného zacházení a přiměřenosti pokuty opřela pouze o svá dřívější rozhodnutí o přestupcích. Pokud jde o odkaz na rozhodovací praxi, žalovaná zdůraznila, že pouze konstatovala, že pokuta uložená žalobci „řádově nevybočuje“ z výší sankcí, které byly uloženy zmíněným společnostem, a dále, že uložená pokuta ani není zjevně nepřiměřená žalobcovým poměrům a okolnostem daného případu, ani není stanovena v hrubém nepoměru k ukazatelům, ke kterým žalovaná přihlíží. Tyto závěry byly sice uvedeny v jedné větě, ale jsou na sobě nezávislé, a tedy neodůvodňují výklad žalobce, že žalovaná opřela své rozhodnutí o sankci o své dřívější případy.
20. Žalovaná dodala, že dle rozsudku sp. zn. 4 Azs 415/2021 jedno rozhodnutí o nižší/vyšší sankci nemůže založit jasnou rozhodovací praxi správního orgánu, neboť je vždy nutné posuzovat individuální okolnosti každého případu. V bodu 27 napadeného rozhodnutí pak

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

byl žalobce upozorněn, že není vhodné bez dalšího posuzovat adekvátnost výše uložené pokuty podle pokut uložených v jiných případech, a to ani v případě sankcí za stejně kvalifikovaná protiprávní jednání, neboť každý případ je nutné posuzovat individuálně. Rovněž je zmíněno, v čem se případy jiných subjektů podstatným způsobem liší od případu žalobce, kromě jiného i co do porušených právních předpisů.

21. Co se týče výše sankce, žalovaná odkázala na obsáhlé vypořádání námitek žalobce v napadeném rozhodnutí. Uložená sankce odpovídá tomu, že se žalobce dopustil spáchání značného počtu pochybení, u všech čtyřech přestupků se jednalo o porušení zásadních povinností stanovených zákonem a protiprávní jednání trvalo značnou dobu (bod 15 napadeného rozhodnutí). Žalovaná vyzdvihla, že žalobce zprostředkoval 180 pojistných smluv prostřednictvím osob, které nesplňovaly podmínku odborné způsobilosti týkající se získání odborných znalostí a dovedností pro distribuci pojištění, a to s cílem dosažení co nejvyšších výnosů (body 21, 22 a 51 prvostupňového rozhodnutí).
22. Žalovaná při rozhodování o výši pokuty zohlednila jak majetkové poměry a hospodářské výsledky žalobce v posledních letech, tak hrubou výši provizí, které žalobce obdržel od pojišťovny z pojistných smluv, které zprostředkoval osobami bez odborné způsobilosti. K žalobcově argumentaci týkající se provizí žalovaná uvádí, že způsob, jakým žalobce s těmito finančními prostředky dále naložil, nemá podle žalované na právní hodnocení spáchaných přestupků žádný vliv, neboť hospodaření s finančními prostředky záleží na žalobcově úvaze. Dále podotkla, že celkové předepsané pojistné ze 180 pojistných smluv zprostředkovaných osobami bez odborné způsobilosti činilo 2 250 300 Kč, přičemž sazba provize za tento typ pojistné smlouvy činila 55 % předepsaného pojistného. Žalobce tak jenom z těchto pojistných smluv obdržel na provizích cca 1 237 665 Kč (částka po očištění storen pojistných smluv).
23. Co se týče tvrzení žalobce, že uložená sankce má likvidační účinek, žalovaná odkázala na body 20 až 25 napadeného rozhodnutí, kde podrobně vysvětlila, proč tomu tak není. V bodu 26 napadeného rozhodnutí poté žalovaná uvedla, že pokuta ve výši 500 000 Kč nemůže být vůči žalobci považována za nespravedlivou, když *de facto* neodnímá ani z významné části prospěch, resp. příjem, z žalobcova nezákonného jednání.

Další vyjádření

24. Ve vyjádření ze dne 15. 12. 2023 žalobce uvedl, že co se týče provizí za pojistné smlouvy, žalobce ve správním řízení dne 13. 1. 2022 k výzvě žalované doplnil údaje o jím zprostředkovaných pojistných smlouvách. Z nich žalovaná zjistila, že žalobce, resp. jeho vázaný zástupce poskytoval zákazníkům při sjednání pojištění slevu ze své provize od pojišťovny alespoň ve výši poloviny této provize. Hrubý příjem žalobce a jeho vázaného zástupce z provize pojišťovny tak činil pouze 442 340 Kč. Žalovaná však tuto skutečnost ignorovala. Žalovaná též zjistila, že značná část hrubého příjmu z provize od pojišťovny byla příjmem nikoli žalobce, ale jeho vázaného zástupce, který vynakládal mimo jiné i značné marketingové výdaje a výdaje na zaměstnance. Hrubý příjem žalobce ze sjednání předmětných 180 smluv tak činil pouze 120 638 Kč před odečtením nákladů.
25. K otázce porušení zákona při sjednání předmětných 180 smluv žalobce uvedl, že ohledně zaměstnání brigádníků bez zkoušky z odborné způsobilosti v období od 13. 7. 2021 do 1. 8. 2021 u vázaného zástupce straxovka.cz s.r.o. žalovaná zjistila, že vázaný zástupce tak učinil právě z důvodu ochrany finančních zájmů zákazníka. Na den 2. 8. 2021 připadl začátek platnosti zákona č. 274/2021 Sb. novelizujícího zákon č. 326/1999 Sb., přičemž

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

novela v rozporu s právními předpisy EU a Ústavou zavedla monopol Pojišťovny VZP, a.s., na komplexní zdravotní pojištění cizinců. Nelze opomíjet ani korupční souvislosti přijetí novely, jak o nich informovala média. Již před účinností novely byly produkty Pojišťovny VZP, a.s., až o 100 % dražší než jiné srovnatelné pojistné produkty, včetně produktů žalobce. Pojišťovací zprostředkovatelé tak čelili náhlému nárůstu poptávky o stovky procent. Žalobce se musel rozhodnout mezi dodržením požadavku zákona na zajištění odborné způsobilosti zaměstnanců a vyhověním primárnímu cíli zákona č. 170/2018 Sb., jímž je finanční zájem zákazníka. Žalovaná při výkonu kontrolní činnosti zjistila tyto skutečnosti, případně s nimi musela být obeznámena vzhledem ke svému postavení, avšak nijak je nezohledňuje. Žalobce dodal, že žalovaná u něj nezjistila porušení zákona v otázce zaměstnávání osob mimo inkriminované období.

26. V replice ze dne 11. 1. 2024 žalobce nejprve srovnal cenu komplexního zdravotního pojištění cizinců v inkriminovaném období a růst ceny tohoto pojištění v období monopolu Pojišťovny VZP, a.s.
27. Žalobce odmítl tvrzení žalované, že si cizinec u komplexního zdravotního pojištění cizinců může zvolit doplňkové služby k pojištění. Zákonná úprava tohoto pojištění je dlouhodobě kritizována odborníky právě z důvodu, že cizincům nezajišťuje zdravotní péče na náležité úrovni. Zároveň i zákonodárci otevřeně uvádějí, že toto pojištění je svého druhu cizineckou daní a jen „papírem pro prodloužení víza“.
28. Žalobce měl za to, že žalovaná je podjatá a jí uložená likvidační sankce je mstou za to, že žalobce v dotčeném období prodal víc pojištění než Pojišťovna VZP, a.s. Žalobce citoval z přednášky zaměstnance odboru sankčních řízení žalované, JUDr. René Kurky (záznam založen ve spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 304/2018), dle něhož se v žalované dějí „šílené věci“. Dle žalobce tím jsou nutně myšleny věci nezákonné. Od 1. 2. 2022 působí JUDr. Kurka jako člen dozorcí rady Pojišťovny VZP, a.s. Již v roce 2021 Pojišťovna VZP, a.s. organizovala několik schůzek s konkurencí žalobce a domlouvala společný postup na omezení činnosti žalobce. V době angažmá JUDr. Kurky vydala Pojišťovna VZP, a.s., několik tiskových zpráv, ve kterých se pomlouvačným způsobem vyjadřuje k legální službě bezúročné půjčky poskytované žalobcem a jeho vázaným zástupcem pro účely úhrady velmi drahého pojistného (trestní oznámení proti žalobci a jeho vázanému zástupci bylo odloženo). Na stejnou dobu připadají i zásahy žalované vůči žalobci a jeho vázanému zástupci právě ve věci poskytování bezúročných půjček. Žalobce podotkl, že právě odbor sankčních řízení žalované vydal prvostupňové rozhodnutí.
29. Žalobce dlouhodobě upozorňoval žalovanou na nesrovnalosti v její činnosti jako regulátora trhu komplexního zdravotního pojištění cizinců. Rozhodnutí žalované v této věci je její reakcí na předchozí aktivismus žalobce. Nesrovnalosti v činnosti žalované jsou nejvíce zřejmé na příkladu kontrolní činnosti u START Insurance s.r.o. a Centrum Pojištění Cizinců - Foreigners' Insurance Center s.r.o. (právě s těmito subjekty domlouvala Pojišťovna VZP, a.s., společný postup proti žalobci). Dle žalobce měli tito zprostředkovatelé a jejich vázaní zástupci porušovat zákon č. 170/2018 Sb. a finančně poškozovat zákazníky, žalovaná je však za to nepotrestala, popř. je potrestala jen mírně. Žalovaná je přitom povinna uplatňovat zásadu legitimního očekávání.
30. Žalobce v souvislosti s výše uvedeným zmínil nezákonný zásah žalované vůči němu ze dne 14. 2. 2022 (pozn. soudu: žalobce se bránil žalobou, která byl odmítnuta usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13. 7. 2022, č. j. 18 A 50/2022-13, kasační stížnost byla

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2023, č. j. 7 As 208/2022-39) a nezákonný zásah žalované vůči jeho vázanému zástupci ze dne 6. 10. 2023 (pozn. soudu: vázaný zástupce se bránil žalobou, která byla zamítnuta rozsudkem ze dne 7. 2. 2024, č. j. 3 A 108/2023-100, o kasační stížnosti vázaného zástupce nebylo dosud rozhodnuto).

31. Pokud jde o zprostředkování pojištění osobami bez odborné způsobilosti, dle kontrolních zjištění žalované a interních záznamů vázaného zástupce žalobce straxovka.cz s.r.o. absolvovali dotyční zaměstnanci vázaného zástupce interní školení v rozsahu 15 hodin. Obsahem tohoto školení byly, mimo jiné, povinnosti pojišťovacího zprostředkovatele vyplývající ze zákona č. 170/2018 Sb. a občanského zákoníku. Pravidla zaměstnávání osob podílejících se na sjednání pojištění jsou stanovena zákonem a žalobce je povinen kontrolovat a vynucovat po vázaném zástupci dodržení těchto pravidel. Nicméně žalobce není stranou smlouvy mezi vázaným zástupcem a jeho zaměstnancem. V případě tvrzených porušení pravidel zaměstnávání osob u vázaného zástupce není dáno subjektivní zavinění žalobce.
32. Pokud jde o uchovávání dokumentů a záznamů žalobcem, na základě § 80 odst. 1 zákona č. 170/2018 Sb. je pojišťovací zprostředkovatel povinen při distribuci pojištění pořizovat dokumenty nebo jiné záznamy v rozsahu, který je nezbytný pro hodnověrné osvědčení řádného plnění jeho povinností stanovených tímto zákonem. Žalobce prokázal splnění podmínek a předložil záznamy v rozsahu dostačujícím pro hodnověrné osvědčení řádného plnění povinností stanovených zákonem. Dotčený přestupek nebyl spáchán.
33. Co se týče odůvodnění výše pokuty, žalovaná prokázala spáchání pouze jednoho přestupku týkajícího se pravidel interní kontroly. Jednalo se pouze o nedůsledné dodržení či vynucení pravidel provedení interní kontroly, přičemž žalobce zavedl a uplatňoval všechna zákonem požadovaná pravidla kontroly. Nejde ani o opakované porušení zákona č. 170/2018 Sb., neboť sankce v případě předchozího přestupku byla žalobci uložena za nedostatečnou součinnost během kontroly. Nadto žalobce následně vyhověl neopodstatněnému požadavku žalované. Jelikož bylo žalobci prokázáno spáchání pouze jednoho přestupku, měla žalovaná jen vyzvat žalobce k přijetí opatření k nápravě, jak to učinila u jiných subjektů, a to i v případě závažnějších přestupků.
34. Ve vyjádření ze dne 14. 2. 2024 žalobce uvedl, že pro rozhodnutí o žalobě může mít význam i posouzení dříve uložených sankcí. Žalovaná mj. argumentuje předchozím nedostatkem součinnosti žalobce v kontrolním řízení, na jehož základě mu příkazem č. j. 2022/46407/570 uložila pokutu ve výši 40 000 Kč. Žalobce navrhl obnovu řízení o citovaném příkazu. Ve vyjádření ze dne 21. 2. 2024 pak žalobce sdělil, že podal rozklad proti zamítavému rozhodnutí žalované. Soud doplňuje, že rozklad byl zamítnut rozhodnutím bankovní rady žalované ze dne 11. 4. 2024, č. j. 2024/045106/CNB/110, proti němuž se žalobce brání žalobou vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 A 53/2024, o níž nebylo dosud rozhodnuto.

Posouzení žaloby soudem

35. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

36. Soud rozhodl bez jednání, jelikož žalobce na výzvu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagoval a žalovaná s rozhodnutím bez jednání výslovně souhlasila.
37. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
38. Podle § 48 odst. 1 písm. a) zákona č. 170/2018 Sb. *pojišťovna, zajišťovna, samostatný zprostředkovatel přiměřeně povaze, rozsahu a složitosti své činnosti zavede, udržuje a uplatňuje pravidla kontroly činnosti svých pracovníků a vázaných zástupců a jejich pracovníků, v případě pojišťovny nebo zajišťovny též samostatných zprostředkovatelů a doplňkových pojišťovacích zprostředkovatelů a jejich pracovníků, zejména se zaměřením na kontrolu řádného dodržování pravidel jednání stanovených tímto zákonem, jinými právními předpisy v rozsahu, v jakém se vztahují k distribuci pojištění nebo zajištění, a přímo použitelnými předpisy Evropské unie v oblasti distribuce pojištění, a kontrolu řádného provozování činnosti.*
39. Podle § 55 odst. 1 zákona č. 170/2018 Sb. *pojišťovna, zajišťovna a samostatný zprostředkovatel jsou povinni distribuovat pojištění nebo zajištění pouze tak, že jejich pracovník, jejich vázaný zástupce a jeho pracovník a doplňkový pojišťovací zprostředkovatel a jeho pracovník, trvale splňují podmínky odborné způsobilosti podle § 56.*
40. Podle § 56 odst. 1 zákona č. 170/2018 Sb. *odbornou způsobilostí se pro účely tohoto zákona rozumí získání všeobecných znalostí a získání a prohlubování odborných znalostí a dovedností nezbytných pro distribuci pojištění nebo zajištění.*
41. Podle § 56 odst. 2 zákona č. 170/2018 Sb. *všeobecné znalosti se prokazují vysvědčením o maturitní zkoušce nebo dokladem o dosažení vyššího vzdělání.*
42. Podle § 56 odst. 3 zákona č. 170/2018 Sb. *získání odborných znalostí a dovedností pro distribuci pojištění se prokazuje osvědčením o úspěšném vykonání odborné zkoušky podle tohoto zákona.*
43. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 170/2018 Sb. *z jednání, které vedlo ke sjednání nebo podstatné změně pojištění, pojišťovna nebo pojišťovací zprostředkovatel, zejména na základě informací poskytnutých zákazníkem a v závislosti na charakteru pojištění, vyhotoví záznam z jednání obsahující požadavky, cíle a potřeby zákazníka související s daným pojištěním, své doporučení a důvody, na kterých zakládá své doporučení pro sjednání nebo podstatnou změnu daného pojištění.*
44. Podle § 79 odst. 2 zákona č. 170/2018 Sb. *součástí záznamu z jednání je i vysvětlení dopadů sjednání nebo podstatné změny pojištění na zákazníka, včetně souvisejících rizik. Poskytuje-li pojišťovna nebo pojišťovací zprostředkovatel zákazníkovi radu, je součástí záznamu i analýza podle § 78 odst. 2 písm. a).*
45. Podle § 80 odst. 1 zákona č. 170/2018 Sb. *pojišťovna a pojišťovací zprostředkovatel při distribuci pojištění pořizují dokumenty nebo jiné záznamy v rozsahu, který je nezbytný pro hodnověrné osvědčení řádného plnění jejich povinností stanovených tímto zákonem, jinými právními předpisy v rozsahu, v jakém se vztahují k distribuci pojištění nebo zajištění, a přímo použitelnými předpisy Evropské unie v oblasti distribuce pojištění.*
46. Námitku žalobce, že se žalovaná nezabývala otázkou existence škodlivých následků jeho jednání, soud považuje za nedůvodnou. Soud odkazuje na body 42 a 43 prvostupňového rozhodnutí, v nichž žalovaná označuje veškeré žalobcem spáchané přestupky za ohrožovací, nikoli tedy za poruchové, k naplnění jejich skutkových podstat tudíž není třeba, aby nastal škodlivý následek (škoda na majetku zákazníků). Žalovaná rovněž

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

vysvětlila, jaké zákonem chráněné zájmy byly ohroženy. Soud se s tímto hodnocením žalované ztotožňuje a dodává, že ho žalobce v žalobě ničím nevyvracel. Žalovaná také správně podotkla, že nezpůsobení škody zákazníkům žalobce se projeví toliko při stanovení výše sankce s tím, že to zohlednila.

47. Soud odmítá tezi žalobce, že žalovaná argumentuje, jako kdyby záznamy z jednání se zákazníky nebyly vůbec vyhotoveny. Ani prvostupňové, ani napadené rozhodnutí neuvádí, že záznamy z jednání se zákazníky nebyly vůbec vyhotoveny, obě rozhodnutí uvádí konkrétní nedostatky (vyhotovených) záznamů z jednání se zákazníky a jejich počet. Ze skutečnosti, že žalovaná a její bankovní rada považovaly vady vyhotovených záznamů z jednání se zákazníky za závažné, nelze dovodit, že jde o totéž, jako kdyby záznamy z jednání se zákazníky nebyly vůbec vyhotoveny. Soud hodnocení žalované a její bankovní rady přitakává, neboť vadně vyhotovený záznam z jednání se zákazníkem neplní svou funkci, tj. ochranu zákazníka. Námitku žalobce, že sankce odpovídá nevyhotovení záznamů z jednání se zákazníky, má soud za spekulativní. Nelze totiž předjímat, jaký trest by žalovaná žalobci uložila, pokud by žalobce záznamy z jednání se zákazníky vůbec nevyhotovil. Ze skutečnosti, že byla uložena pokuta ve výši 5 % horní hranice sazby, je patrné, že žalovaná měla k dispozici značný prostor pro uložení přísnější sankce, právě pro případ ještě závažnějších deliktů. Ostatně lze dodat, že pokud v záznamu z jednání se zákazníkem absentují jeho klíčové části směřující k ochraně zákazníka, pak to fakticky odpovídá situaci, jako kdyby vůbec vyhotoven nebyl.
48. Ohledně povahy pojistných produktů nabízených žalobce soud nepochybně, že se v případě komplexního zdravotního pojištění cizinců jedná o pojištění povinné. Soud však současně konstatuje, že ani zákon č. 326/1999 Sb., ani zákon č. 170/2018 Sb. nestanoví žádné výjimky z povinností dle zákona č. 170/2018 Sb. porušených žalobcem (bod 22 prvostupňového rozhodnutí, bod 10 napadeného rozhodnutí), což žalobce ani netvrdil. Dotčená ustanovení zákona č. 170/2018 Sb. tak plně dopadají i na žalobce a jím nabízené komplexní zdravotní pojištění cizinců.
49. Soud nemůže přisvědčit ani názoru žalobce, že jde o pochybení vztahující se k ryze formální povinnosti. Dle žalobce obsah komplexního zdravotního pojištění cizinců do značné míry stanovuje zákon, blíže však své tvrzení nerozvádí. Napadené rozhodnutí v bodu 10 uvádí výčet dalších, volitelných parametrů pojištění (očkování, prevence, stomatologie, sport, výše pojistného plnění atd.). Žalobce opáčil, že si cizinec nemůže zvolit doplňkové služby, což ovšem opět nijak nerozvedl. Parametry komplexního zdravotního pojištění cizinců jsou regulovány v § 180j odst. 1, 6 a 7 zákona č. 326/1999 Sb. (ve znění do 1. 8. 2021, následně se odst. 6 a 7 označují jako odst. 7 a 8, beze změny textace). Zákon stanovuje minimální výši pojistného plnění na jednu pojistnou událost, pojistná smlouva nesmí vylučovat poskytnutí pojistného plnění v případě úrazu, ke kterému došlo z důvodu úmyslného jednání, zavinění nebo spoluzavinění pojištěného ani v důsledku požití alkoholu, omamných nebo psychotropních látek pojištěným, a z pojištění nesmí být vyloučena preventivní ani dispenzární zdravotní péče ani zdravotní péče související s těhotenstvím pojištěné matky a porodem jejího dítěte. Z výše uvedeného tedy plynou minimální požadavky na komplexní pojištění cizinců, naopak nelze dovodit, že by se cizinec nemohl připojistit tak, jak uvedla bankovní rada žalované, či volit maximální výši pojistného plnění. Soud proto nemůže souhlasit se žalobcem, že porušil toliko formální povinnost, jelikož obsah záznamů z jednání se zákazníky plní i v případě

komplexního pojištění cizinců svou funkci ochrany zákazníků, tj. vybrat co možná nejlepší produkt s ohledem na individuální potřeby a požadavky zákazníka.

50. Pokud žalobce argumentoval, že porušením zákona hájil finanční zájmy zákazníků, jimž nabízel nejvýhodnější pojištění, čímž měl na zřeteli hlavní cíl zákona č. 170/2018 Sb., pak soud předně opakuje, že se v případě zprostředkování pojistných smluv pomocí osob nesplňujících podmínku odborné způsobilosti jedná o ohrožovací delikt, žádná škoda zákazníkům nemusela být způsobena. Pouhý odkaz na smysl zákona zásadně nemůže vyloučit aplikaci jeho konkrétních ustanovení, ledaže by byla v příkrém rozporu s tímto principem a bylo by je tak nutné vyložit v souladu s ním. Žalobce se omezil jen na tvrzení, že nabízel nejlevnější pojištění. Opomněl ovšem zmínit, že z prodeje pojištění měl prospěch i on sám, neboť tím získal provize. Srovnání cen pojištění předestřené žalobcem má proto soud za irelevantní. Samotné uzavření pojištění za nižší cenu přitom neznamená, že byly bez dalšího chráněny finanční zájmy zákazníka. Jestliže žalobce zprostředkoval pojistné smlouvy pomocí osob, které nesplňovaly podmínku odborné způsobilosti, což žalobce nerozporoval, lze přisvědčit závěru žalované (bod 22 prvostupňového rozhodnutí), že zákazník může být těžko chráněn jednáním, které není v souladu se zákonem. Podstatné dle soudu je, aby zprostředkování pojistných smluv zajišťovaly osoby odborně způsobilé, neboť to garantuje kvalitu služeb poskytnutých zákazníkům, tj. uzavření co možná nejvýhodnějšího pojištění z hlediska jeho obsahu i ceny, potažmo ochranu finančních zájmů.
51. Soud dodává, že stížnosti zákazníků nebyly podmínkou pro provedení kontroly ani pro uložení sankce, žalovaná pak v bodu 50 prvostupňové usnesení uvádí, že k neexistenci stížností přihlédla jako k polehčující okolnosti, čemuž soud nemá co vytknout.
52. Pokud jde o monopol Pojišťovny VZP, a.s., okolnosti jeho vzniku a zrušení nejsou pro věc podstatné, soud se jimi proto nezabýval. Jak již soud uvedl výše, žalobce nemůže nedodržení zákona omlouvat odkazem na své nižší ceny, tedy ani na to, že měl v inkriminované době nastat monopol určité pojišťovny.
53. Za spekulativní a nepodloženou považuje soud argumentaci žalobce týkající se podjatosti žalované. Z toho, že JUDr. Kurka na jakémisi školení prohlásil, že se v žalované dějí „šílené věci“, nelze pro projednávanou věc nic dovozovat. Žalovaná se nijak nevyjádřila k okolnosti, že je JUDr. Kurka členem dozorčí rady Pojišťovny VZP, a.s., a že je zaměstnancem odboru, jenž vydal prvostupňové rozhodnutí. Žalobce ovšem netvrdil, že se JUDr. Kurka přímo podílel na prvostupňovém rozhodnutí, popř. se snažil ovlivnit rozhodování žalované. Soud proto konstatuje, že se jedná pouze o slabou indicii, na jejímž základě nelze usuzovat na podjatost žalované, resp. dotčených úředních osob. Irelevantní je též žalobcem tvrzené domlouvání společného postupu vůči němu ze strany Pojišťovny VZP, a.s., a zprostředkovatelů pojištění, pomlouvání žalobce a trestní oznámení na něj. Jde o jednání třetích subjektů, nikoli žalované.
54. Jelikož žalobce zmínil, že se vůči němu a jeho vázanému zástupci žalovaná dopustila nezákonných zásahů, soud toliko stručně poznamenává, že tyto zásahy nemají vazbu na projednávanou věc: zásah vůči žalobci měl spočívat v postupu při kontrole, z níž vzešel příkaz č. j. 2022/46407/570, zásah vůči vázanému zástupci žalobce měl spočívat v tom, že mu žalovaná uložila odstranit text z jeho internetových stránek týkající se půjček na úhradu pojistného.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

55. Soud konstatuje, že žalobce v replice ze dne 11. 1. 2024, doručené soudu téhož dne, uplatnil nové žalobní body, které jsou nepřípustné s ohledem na koncentraci řízení dle § 71 odst. 2 s. ř. s., neboť lhůta pro rozšíření žalobních bodů uplynula ve středu 27. 12. 2023 (napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 23. 10. 2023). Dále uvedené žalobní body nejsou v žalobě obsaženy, a to ani ve formě zárodku žalobního bodu. Pokud jde o zprostředkování pojištění osobami bez odborné způsobilosti, žalobce nově argumentuje tím, že dotčené osoby absolvovali školení (pozn. soudu: leč neměli zkoušky), a dále tím, že žalobce sice je povinen kontrolovat svého vázaného zástupce a vynucovat na něm dodržování pravidel, avšak žalobce není smluvní stranou mezi svým vázaným zástupcem a jeho zaměstnanci. Pokud jde o uchovávání dokumentů a záznamů, žalobce nově uvedl, že předložil záznamy v rozsahu dostačujícím pro hodnověrné osvědčení řádného plnění povinností stanovených zákonem (což ani nijak nerozvedl).
56. Dále se soud zabýval výší pokuty, přičemž neshledal, že by byla nezákonná či neodůvodněná. Stran závažnosti spáchaných přestupků soud jednak odkazuje výše, jednak odkazuje na prvostupňové (zejm. body 37 a 38) a napadené rozhodnutí, přičemž stručně shrnuje, že žalobce nevyvrátil spáchání žádného z vytýkaných přestupků, které nebyly pouze formálního charakteru a byly s to ohrozit zájmy chráněné zákonem č. 170/2018 Sb.
57. Co se týče otázky, zda je sankce likvidační, soud nezpochybňuje tvrzení žalobce, že nelze vycházet pouze z procentuálního poměření výše sankce s horní sazbou (rozsudek sp. zn. 1 Afs 77/2012). Je třeba poměřovat konkrétní, vyčíslenou výši pokuty s tím, jaký vliv bude mít na hospodaření daného subjektu. Soud však musí současně přisvědčit žalované, že ukládané pokuta musí být citelná (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, Sb. NSS 2092/2010) a že lze uložit pokutu i subjektu, který je ve ztrátě, a to i dlouhodobě (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2019, č. j. 5 As 279/2016-45, a ze dne 8. 3. 2023, č. j. 1 As 207/2022-47).
58. Soud považuje postup žalované, která vycházela především z hospodářských výsledků žalobce za období, v němž spáchal vytýkané přestupky, díky nimž měl vysoké tržby (bod 51 prvostupňového rozhodnutí a bod 24 napadeného rozhodnutí), za logický a správný. Jestliže určitý přestupek vede k finančnímu zisku, pak je žádoucí zejména z něj odvodit výši sankce, neboť byl pravděpodobně hlavní motivací ke spáchání přestupku. Následně sice došlo ke zhoršení hospodářských výsledků žalobce, ten si však měl coby řádný hospodář vytvářet rezervy (bod 24 napadeného rozhodnutí). Lze dodat, že je irelevantní, zda ke zhoršení hospodářských výsledků vedl monopol Pojišťovny VZP, epidemie onemocnění COVID-19, či něco jiného.
59. Prvostupňové rozhodnutí (bod 51) se rovněž stručně, leč výstižně a správně vypořádalo s námitkou žalobce, že část provizí směřovala k jeho vázanému zástupci a že zákazníkům poskytoval slevy, když uvedlo, že *„nelze při udělení sankce přiblížit k tomu, že účastník řízení příjmy z provizí rozdělil mezi své pracovníky nebo z nich financoval své jiné náklady nebo úhradu části pojistného za zákazníky v rámci svého obchodního modelu, nebo z těchto příjmů mohl pořídit např. nějaký majetek. Pokud provizi za zprostředkování účastník řízení od pojišťoven přijal, tak bylo zcela na jeho uvážení, jak s ní naloží.“* (obdobně bod 17 napadeného rozhodnutí). Bylo na úvaze žalobce, jaké bude mít náklady, resp. jak si slevami sníží zisk. Soud podotýká, že by žalobce mohl účelovým postupem docílit snížení deklarovaného zisku třebas až na nulu a dovolávat se toho při stanovení pokuty, což je nežádoucí. Žalovaná tak správně nezohlednila žalobcem tvrzené okolnosti snižující jeho provizi.

60. Soud nepřisvědčil ani námitce, že si prvostupňové a napadené rozhodnutí protiřečí ohledně srovnávaných případů sankcí jiným subjektům. V bodu 52 prvostupňového rozhodnutí žalovaná odkázala na pokuty ve výši 750 000 Kč a 500 000 Kč uložené jiným subjektům s tím, že pokuta uložená žalobci „*řádově nevybočuje z výší sankcí, které správní orgán v obdobných případech ukládá...*“. Neuvedla přitom, že jsou srovnávané případy totožné z hlediska spáchaných přestupků, skutkových okolností, hospodářských poměrů subjektů atd. Dle soudu tedy žalovaná poukazovala na to, že se v porovnání s její obecnou sankční praxí nejedná o exces (tj. že jsou ukládány pokuty v řádu vyšších stovek tisíc korun). Bankovní rada žalované pak v bodu 27 podrobně uvedla okolnosti srovnávaných případů, jež se od případu žalobce liší. Tím ovšem nevyvracela závěr prvostupňového rozhodnutí, že pokuta řádově nevybočuje z výše sankcí, které žalovaná ukládá. Smyslem srovnání bylo poukázat na rozdíly ve skutkových okolnostech a vyvrátit námitku žalobce, že srovnávané subjekty mají vyšší kapitál i tržby, což se bankovní radě žalované z pohledu soudu podařilo.
61. Jelikož soud neshledal, že by žalovaná a bankovní rada žalované chybně posoudily závažnost protiprávního jednání žalobce a že by pokuta byla likvidační, a s přihlédnutím k tomu, že byla uložena pokuta ve výši 5 % horní hranice sazby, nelze než uzavřít, že je sankce adekvátní a nevybočuje z ustálené praxe žalované. Žalobce přitom v žalobě neuvedl žádný případ, který by byl s jeho případem srovnatelný a který by svědčil o vybočení z ustálené praxe žalované.
62. Žalobce dále uplatnil nové žalobní body vztahující se k výši pokuty. Jak již soud uvedl v bodu 55 odůvodnění rozsudku, takové žalobní body jsou nepřijatelné. Předně jde o námitku legitimního očekávání, kdy žalobce poukazoval na případy zprostředkovatelů pojištění START Insurance s.r.o. a Centrum Pojištění Cizinců - Foreigners' Insurance Center s.r.o. s tím, že spáchali přestupky, za něž nebyli potrestáni. Dále jde o námitku, že se žalobce nedopustil opakovaného porušení zákona č. 170/2018 Sb., neboť sankce v případě předchozího přestupku byla žalobci uložena za nedostatečnou součinnost během kontroly, přičemž součinnost posléze poskytl.
63. Co se týče sdělení žalobce o snaze obnovit řízení o dřívějším přestupku spočívajícím v neposkytnutí součinnosti, soud nejprve konstatuje, že nejde o nový žalobní bod, dle kontextu se zřejmě jedná o implicitní návrh na přerušování tohoto řízení. Jak bylo uvedeno výše, soud při posouzení žaloby vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované. K danému dni příkaz č. j. 2022/46407/570 existoval (a dosud existuje). Žalobce výslovně nenavrhoval přerušování tohoto řízení, soud proto jen v rámci odůvodnění konstatuje, že důvod pro přerušování řízení neshledal, tedy není jím řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 A 53/2024. Lze dodat, že pokud by řízení o přestupku sankcionovaném příkazem č. j. 2022/46407/570 bylo někdy v budoucnu obnoveno a výsledek takového řízení by byl pro žalobce příznivější, mohl by iniciovat obnovu řízení ve vztahu k napadenému rozhodnutí.
64. Ohledně navrhované moderace trestu (§ 78 odst. 2 s. ř. s.) soud uvádí, že jejím smyslem a účelem není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro své ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23). Žalobce spáchal přestupky, za které mu byla uložena sankce ve výši 500 000 Kč, což představuje 5 % horní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

sazby, uložená pokuta tak byla při dolní hranici sazby. Jak soud vysvětlil výše, tato pokuta odpovídá závažnosti protiprávního jednání žalobce, *ergo* je spravedlivá, a není pro něj likvidační. Soud proto nepřikročil k moderaci sankce.

Závěr

65. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
66. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalované žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2024

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.